

ת"ד 9436/08 - מדינת ישראל נגד רasad ווותד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 15-08-9436 מדינת ישראל נ' ווותד
תיק חיזוני: 71609/2015
בפני כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
מדינת ישראל מאשימה
נגד רasad ווותד
נאשם

הכרעת דין כתב האישום ותשובה הנאשם

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה רשלנית, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה משמאלי לו
 הפרדה רצוף והтенגנות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף.

1. **מעובדות כתב האישום** עולה כי בתאריך 15.2.15 סמוך לשעה 11:00 נהג הנאשם רכב פרטี้ מסווג ביואיק (להלן: "ביואיק") בכיביש 66, שהינו כביש דו טררי חד נתיב, מופרד על ידי קו הפרדה רצוף, הכביש היה תקין, הראות הייתה טוביה ושדה הראייה היה חופשי. הנאשם נסע לכיוון דרום ובהגיעו לק"מ 29, סטה לנטייב הנגדי, תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף, חסם דרכו של רכב פרטี้ מסווג יונדאי (להלן: "יונדאי") שנסע אותה עת בכיוון הנגדי ושני כל'י הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נחבלו הנהגת המעוורבת, הנאשם ונוסף נספּ רכב הנאשם.

לנאשם נגרם חתק באמה שמאל; לנספּ הנאשם ברכבו נגרמו חבלות של ממש שהתרטטו בשבר בלסת תחתונה וחתק חיזוני עמוק. להנחת המעוורבת נגרמו חבלות של ממש שהתרטטו בשבר מרוסק בירך, שבר בלסת דו צדי, שברים בעצמות הפנים ושבר בראש עצם הזרוע.

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם בנהיגת לתאונה וטען כי הנהגת המעוורבת היא שנהגה ברשלנות ולכן היא אחראית לקרות התאונה.

כי כן, נקבע התקיק לשמייעת ראיות. מטעם המאשימה העידו הנהגת המעוורבת - גב' גלעד סיון, מר מתי ברכה והבוחן אריך טל. כן הוגשנו ראיות בהסכם.

מטעם ההגנה העידו הנאשם, מר חסין סואעד, מר משה כהן - מומחה מטעם ההגנה ומר אשר אספן שערך הדמיה של

תמיצית טענות הצדדים

2. **ב"כ המאשימה** הפנה לעדויותיהם של עדי התביעה, כמו גם לדוח הבדיקה וטען כי הן מוכיחות את השניה ויש בהן כדי להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם הוא שסתה מנוטב נסיעתו וגרם לתאונה שהתרחשה בנתיב נסיעת הנהגת המעורבת ומכאן שהוא אחראי לתאונה.

בהתייחס לגורסת הנאשם, ב"כ מאשימה טען כי הנאשם מסר שני גרסאות שונות, האחת במשטרת והשנייה בבית המשפט מכל מקום, טענותיו אינן מתTRSיבות עם מקום האימפקט. כן טען כי ברכישת פוליסת בייחור מיד לאחר קרות התאונה, יש כדי להעיד על אופיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם לא הביא את אשתו, שישבה ברכבו, עדיה מטעמו ויש בכך כדי לפעול לחובתו. בהתייחס לחווות דעת ההגנה, נטען כי המומחה לא בדק ממצאים פיזיטיביים במקום התאונה, חוות הדעת נשמכה אך על נתונים סלקטיביים ולכך אין ליתן לה משקל.

3. **ב"כ הנאשם** טען כי הבדיקה המשטרתי הتعلם מממצאים ומסימנים על הכביש ומיהר לקבוע את אחוריות הנאשם לתאונה, מבלי שחקר עד ראייה ניטראלי, שיכל היה לשפוך אור על נסיבות התאונה. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במקרה חקירה חמור.

בהתייחס לעדות הנהגת המעורבת, טען שלא ניתן ללמוד ממנה דבר, שכן היא אינה זוכרת את התאונה. בהתייחס לעדותו של מר ברכה, טען כי שמו כלל אינו נזכר בדו"חות הפעולה של השוטרים ועדותם, על הסתיירות שבה, מעוררת תמיות באשר לשאלת האם נכון נכח בתאונה. לכן, טען, יש להעדיף את עדותו של עד ההגנה, אשר נסע בסמיטריילר והשקייף על התאונה מגבוה וממרחך קצר ומסר את שמו לשוטר שהגיע למקום.

בהתייחס לגורסת הנאשם במשטרת, טען כי היא נמסרה 8 ימים לאחר התאונה, לפני התיעוץ עם עו"ד ולכן ניסיונתו להרחק עצמו מההתאונה הם טבעיים. ב"כ הנאשם טען כי בחילוף הזמן בין הנאשם את מקום האימפקט, הבין שנסה לבסוף לשוב וללא לימין, כדי להימנע מהתנגשות עם היונדאוי וזה הסיבה לסתירה בין שתי הגרסאות. עוד טען כי סטיית הנאשם שמאל ולא ימינה הינה אינסטינקט של נהג לבסוף בכיוון מנוגד לכיוון סטיית הרכב שבא מולו.

בהתייחס לחווות דעת המומחה מטעם ההגנה, ב"כ הנאשם טען כי יש בה מענה לשאלות שהבחן לא יכול היה לענות עליו ולכך יש להעדיפה ולזכות את הנאשם מהעבירות שייחסו לו.

מוסכמות ומחלוקת

4. עיון בעדויות, ביתר הראיות ובטענות הצדדים מעליהם כי הצדדים אינם חולקים על העובדות הבאות: הנאשם נסע בכביש 66 מצפון לדרום; הנהגת המעורבת נסעה בנתיב הנגדי וממול כיוון נסיעת הנאשם, מדרום לצפון;

מדובר בכביש דו מסלולי חד נתיבי, מופרד על ידי קו הפרדה רצוף; הכביש היה תקין, ראות טובה ושדה ראייה חופשי; סמוך לשעה 00:11, בקרבת קיבוץ הזרע, התגנשו כל הרכב חייתית; מקום האימפקט בנ庭יב נסיעת הנהגת המעורבת; אין חולק על כי בתוצאה מההתאונת נגרמו חבלות של ממש לנוהג המעורבת, לנאשם ולנוסע נוסף שיישב ברכבו (ראו המסמכים הרפואיים ת/12, ת/13, ו-ת/14, שהוגשו בהסכם).

5. **המחלוקות בין הצדדים סבה סביב השאלה מי אחראי לתאונה.** המאשימה טוענת כי הנאשם הוא שסתה מנטיב נסיעתו שמאללה, לנ庭יב נסיעת הנהיגת המעורבת והתגנש בה חייתית, בעודו נהוג ממש וכי הנהיגת המעורבת היא שסתמה מנטיב נסיעתה שמאללה, לנ庭יב נסיעתו. לטענותו, הוא בתגובה הסיט את רכבו שמאללה, כדי להימלט מההתגנשות עמה, אולם לפטע היה שבה ימינה לנ庭יב נסיעתה ושם אירעה ההתגנשות בין שני כל הרכב.

דין והכרעה

6. לאחר ששמעתי העדים, עינתי בראיות חזור ועין, קראתי את חוות הדעת, את דוח הבדיקה ובוחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי הנאשם הוא האחראי לתאונה, ואנמק, תוך התיחסות מפורטת לראיות הצדדים.

ראיות המאשימה

7. **ע"ת 1, גב' סיון גלעד, הנהגת המעורבת** העידה כי היא זכרת את התאונה וכל שהיא זכרת הוא שהוא יצא מהבית לכיוון מכללת תל חי ואז התעוירה בבית החולים, שם אמרו לה שהייתה מחוסרת הכרה במשך 11 ימים (ראו ת/1, אשר הוגשה עדות ראשית). כן העידה כי אכן דברה בטלפון הניד בטרם החלה בנסיעה ורק לאחר שסיימה את השיחה יצאה לדרכ. לדבריה יש ברכב מקום ספציפי שבו היא מניחה תמיד את הטלפון. הנהיגת המעורבת מסרה שמות של שני עדים לתאונה, לרבות מספרי הטלפון שלהם (עמ' 3 לפרט' בש' 25-19).

8. **בחקירה הנגדית** העידה כי התאונה התרחשה למרחק של כ-2-4 דקוט נסעה מביתה (עמ' 4 לפרט' בש' 11-6). הנהיגת המעורבת שללה כי התעסקה בטלפון הניד בעת הנהיגה וכשנסאלה אם יכול להיות שהטלפון נפל לה והיא התכוופפה להרים אותו, השיבה "בספק" ואמרה כי אם יש עד שאומר שכך קרה, אז הוא שקרן (עמ' 4 לפרט' בש' 24-29 ועמ' 5 בש' 19 עד עמ' 6 בש' 2). עוד העידה כי מתי ברכה עזר לה בתאונה, נסע אחרי האמבולנס לבית החולים, וגם הגיע לבקר אותה בבית השיקומי בקיבוץ, אחורי התאונה, למורת שהיא לא הכירה אותו קודם (עמ' 5 לפרט' בש' 5-1). הנהיגת המעורבת העידה כי היא הייתה חגורה בעת התאונה ונפצעה קשה, היום היא כבר לא זקופה לעוזה, היא חזרה למדוד אבל לא עובדת.

9. **בחקירה חוזרת** העידה שהייתה מאושפצת בטיפול נמרץ ברמ"מ 11 יום מחוסרת הכרה, לאחר מכן אושפזה שבוע וחצי במחלחת פה ולסת, נותחה בלסת, בירך ובאגן, הכנסו לה פלטינונות ולאחר שוחררתה מבית החולים הייתה 100% סיועית ולמעשה השיקום שלה נמשך עד היום.

10. **ע"ת 3, מתי ברכה, היה עד ראייה לתאונה.** מר ברכה העיד כי במועד הRELVENTI הוא נסע מכיוון מגידו לヨקנעם, תוך שהוא משוחח עם אשתו בניין בדיורית ולפתע ראה רכב ביואיק בצד ימין מהנתיב הנגדי וסופה מסלולו שמאלה. מר ברכה העיד כי נגש הביאויק לא סטה בابت אחת, אלא סטה לאט לאט, עבר את קו הפרדה הרצוף עם הגולגול הקדמי שמאליו שלו ויונדי שנסע שני רכבים לפניו (לפני מר ברכה - טת'ז) התנגש עם הביאויק חזיתית. לאחר התאונה הוא ראה שרבע נסועי הביאויק יצאו מהרכב, בעוד מהיונדי לא יצא אף אחד. שניגש ליונדי, ראה בחורה עם דם מהפה ורגליים מעוכות והתקשר למטרתה, שהזעיקה אמבולנס. הוא חיכה עד שהאmbolans הגיע וכשלא הצליח לחוץ את נהגת היונדי מהרכב, הוזמן מכבי אש שיעשה זאת. מר ברכה העיד כי הוא הגיע לשוטר שנכח במקום, השאיר לו את פרטיו ומסר שהוא עד לתאונה. לשאלת החוקר, מר ברכה השיב כי הוא ראה את הסטייה בבירור מוחלט וכי היונדי לא סטה, אלא היה כל הזמן בנטייב נסיעתו (ראו ת/2, אשר הוגשה עדותו הראשית).

11. **בחקירה הנגידית** העיד כי בין היונדי היו 2 רכבים פרטיים, אבל הוא ראה את התאונה כל כך בבירור, שעד היום, בכל פעם שהוא נסוע באותו מקום, הוא מזכיר אותה, כי זו התאונה הראשונה שהוא עת התרחשוה (עמ' 7 לפרט' בש' 26 עד עמ' 8 בש' 7). כן העיד כי באותו היותה עקומה ולכן לא היה ממש מאחורי היונדי, אלא יותר בצד, אבל לא יתכן שהוא איבד קשר עין עמה (עמ' 8 לפרט' בש' 18-11). כן שלל גם אפשרות לפיה הוא לאבחן בתאונה כיון שהיא מרכזית בשיחה עם אשתו (עמ' 8 לפרט' בש' 30-27). מר ברכה הסביר כי הגיע אל הנהגת המעורבת דרך הטלפון הנידי שלו, שהיא מונחת בתא מתחת לדיזי ברכב (עמ' 9 לפרט' בש' 23 עד עמ' 10 בש' 4).

12. **ע"ת 4, רס"מ אריק טל,** בוחן תאונות דרכים במשטרת כביש 17 שנה (להלן: "הבחן") הוא שחקר את התאונה בתיק דן ובמסגרות עבודתו עורך דו"ח בוחן (ת/5), מזכיר מיום 15.4.15 (ת/6), תרשימים (ת/7) וסקיצה (ת/8). הבוחן אף צילם תמונות בזירת התאונה (לוח התצלומים סומן ת/4 ודיסק שמכיל התמונות בצד צולם ת/11) וגובה שתי הודיעות מהנאשם (ת/9 ות/10). עיון בדו"ח הבוחן מעלה כי הבוחן הסיק על סמך הממצאים בזירת התאונה שהנאשם הוא שטה מנטייב נסיעתו שמאלה, חזה פס הפרדה רצוף וגרם לתאונה (ראו פרק המסקנות בת/5).

13. **בחקירה הנגידית** העיד הבוחן כי אין בעובדה שהוא סימן את רכב הנאשם כרכב א' כדי ללמד על מסקנה מהירה בדבר אשמתו בתאונה. הבוחן הסביר כי כבר בסקיצה רשם את הביאויק כאשם, לפי הממצאים בזירה, כגון סימני החיריטה במקום האימפקט, התוצאות של נזולי המctruber של היונדי וסימני הבלימה של היונדי, בנטייב נסיעתו (עמ' 12 לפרט' בש' 18-2).

בהתייחס לתמונות שהציג לו ב"כ הנאשם, הבוחן העיד כי החיריות בנטייב של הביאויק הן חריטות של אחרי התאונה, כשהרכב היה בעלי גלגים ולמעשה זהו מסלול ההיזירות שלו. הבוחן הסביר כי לאחר שהסיק, על סמך הממצאים בנטייב נסיעת היונדי כי שם היה מקום האימפקט, הוא לא התייחס לסימנים או ממצאים רבים נוספים שנדרשו במקומות אחרים בכביש, לאחר התאונה (עמ' 12 לפרט' בש' 28 עד עמ' 13 בש' 19). הבוחן העיד כי הוא קבע שהחיריטה בנטייב היונדי היא של גלגל שמאלי קדמי, על סמך סימנים של שמן ונזולי מצבר שנמצאו משמאלו. הבוחן העיד על מיקום המctruber ברכב והסביר כי בעת תאונה כל הנזולים יוצאים החוצה, לוקח להם זמן להגיע לקרקע וכן סימני הנזולים וסימני החיריטה אינם חופפים (עמ' 13 לפרט' בש' 30-20).

בהתייחס לתמונות 6186 ו-6187 הבוחן העיד כי הסימנים שרואים בהן הם סימני נסעה ולא סימני בלימה, הם רחבים

ויתר מסימני היונדי, יתכן שמדובר בסימנים של רכבי הצלה, ولكن הוא לא התייחס אליהם, קל וחומר כשבמוקם התאונה נמצאו סימנים שהובילו לשירות לכלי הרכב המעורבים (עמ' 14 לפרט' בש' 30-2).

הבחן העיד כי תחנת עפולה היא שטיפלה בתאונה לפניו ולכן "יתכן שהדו"ח נ/1 הגיע אליו מאוחר יותר. עוד העיד כי בדו"ח שלו הוא הסתר בעicker על מצאים שאסף ולא על עדויות. לדבריו "יתכן שהוא סבר שהעד שהוא דבר אותו (ראו ת/6) הוא העד לתאונה שנזכר בנ/1 ולכן הוא לא התעקש לאთר את העד שפרטיו נרשמו בנ/1 (מעמ' 15 לפרט' בש' 21 עד עמ' 16 בש' 19; עמ' 17 בש' 3-1). הבחן העיד כי ככל מקרה הוא מתקשה להאמין שהיא משנה את המסקנה שלו לגבי העדויות הנוספות, שכן התרחש שמתאר אותו עד (סתיה של היונדי, חזרה לנטייב והתיישרות), אינו מתישב עם הממצאים והמרחקים בשטח - סימן הבלימה של היונדי ישר, כמעט מקביל לו ה הפרדה הרצוף בכਬיש (עמ' 17 לפרט' בש' 22-10). משב"כ התעקש ושאל אם קיימת היתכנות, ولو של 5%, שהיונדי סטה וניסתה לחזור לנטייב שלה, הבחן השיב: "בזודאות לא. אלה לא סימני בלימה, אלה סימני שמן, הם לא עוברים בתוך סימן האימפקט הקלאסי שמצוותי במקום התאונה..." (עמ' 18 לפרט' בש' 15-4 וכן בעמ' 19 בש' 11-2). בהמשך הבחן הסביר את ההבדל בין סימן בלימה לסימן דחיפה (עמ' 18 לפרט' בש' 13-13 והעיד כי מסימן הבלימה הישר, המקביל לו ה הפרדה הרצוף, כפי שנראה בתמונה 6172, ניתן ללמוד כי לא "יתכן שהיונדי נדחף הצד מקו הנסיעה שלו (עמ' 18 לפרט' בש' 25-23).

בחקירתו החזרת הבחן לא הוסיף דבר ממשמעות.

גירושת הנאשם

.14. הנאשם נחקר במשטרת פעםיים.

מהודיעתו מיום 22.2.15 (ת/9) עולה כי למורת שהוא התייעץ עם עו"ד טרם החקירה, הוא ביקש לדוחות את החקירה עד שיתיעץ עם עורך דין ולאחר שהחוקר לא נعتר בבקשתו, השיב לכל השאלות שהפנו אליו כך: "מבקש דחיה כי אני לא אשם".

.15. **בהודעתו מיום 23.2.15 (ת/10)** מסר כי ביום התאונה הוא נסע מיקנעם לכיוון מגידו, אשתו ישבה לידיו ונוסף ישב מאחור. מול קיבוץ הזרע רכב בצבוע כסף סטה מהנטיב ופגע בו מצד שמאל בעוצמה מפתיעה, הרכב הסתחרר ונעצר במעקה בצד ימין. לשאלות החוקר השיב כי הוא נסע במהירות של 70 או 80 קמ"ש ולא היו רכבים - לא לפניו ולא מאחוריו. כשהחוקר אמר לו שכל הממצאים מעידים שההתאונה אירעה בנטייב הנגדי, השיב: "...אני נסע במסלול שלי נסעה רגילה ובוטחה והרכב שהתנגש بي היה בקטע שלי... היה הנעה אליו ונסעה מולי" (ת/10 בש' 31-35). כששאל מה עשה כשראה את היונדי מגע אליו השיב: "אני הספקתי לשים רgel על הברקס ולסובב את ההגה ימינה".

בהתיחס לביטוח מסר כי הביטוחים מתחדשים אוטומטי על ידי הסוכן שלו,ומי שמטפל בניירת זה בנו הבכור.

16. **בבית המשפט העיד הנאשם כי כשיונדי הפתיע אותו בנתיב שלו, הוא עשה "החלטה מהירה לבנות שמאללה ואז פיצוץ זהה.** זה רגע הכיכר. שתי שניות. לא הספקתי לחזור, וכנראה או במצע הכביש או ממש אלה לנו נפגשנו עם הרכב" (עמ' 24 לפרט' בש' 14-11). כן העיד כי אשתו, שישבה מלפנים והוא אחות במקצועה, עזרה לנסע הנוסף, שאיבד את ההכרה, הוא לא הצליח לצאת מהצד שלו, אלא רק מימין ואז הגיעו אנשים ואמבולנס ופינו אותו בבית חולים (עמ' 24 לפרט' בש' 19-16).

17. **בחקירתו הנגדית** העיד כי היום הוא זוכר את האירוע טוב מבעבר וככלשונו: "...נופל האסימון, אתה מתאר לעצמך מה קרה, לפי מה שהתרחש" (עמ' 25 לפרט' בש' 7-2). הנאשם הסביר כי לא שיתף פעולה בחקירתו ת/9, כיוון שהבוחן דבר אליו בצורה גסה ו אמר לו שהוא אשם והוא רצה להתייעץ עם עו"ד, אבל למורת שהוא לא הספיק להתייעץ, הוא התייצב למחהרת, כי החוקר הכריח אותו, ומסר גרסה לפיה המפגש בין שני הרכבים היה במצע הכביש, קרוב לווקו ההפרדה (מעם' 25 לפרט' בש' 10 עד עמ' 26 בש' 8).

הנאשם העיד כי הוא נפגש עם המומחה מטעמו ימים ספורים לאחר שנחקר במשטרת, הוא לא קרא את חוות הדעת שלו, אבל המומחה יודע יותר טוב ממנו מה קרה (עמ' 26 לפרט' בש' 30-13).

בהתיחס לעד ההגנה מר סואעד, הנאשם העיד כי מעולם לא פגש אותו עד המשפט, עורך דיןו הוא שהזמין אותו והוא אינו יודעஇeo גרסה הוא מסר או באיזה רכב הוא נסע (עמ' 27 לפרט' ש' 18-1).

כשנשאל אם התאונת התרחשה במרכז הכביש או בנתיב נסיעת היונדי, השיב הנאשם כי הוא אינו יודע, בהמשך העיד כי התאונת התרחשה על קו ההפרדה וכשעוממת עם 3 הגרסאות שנמסרו מטעם הגנה, השיב: "קרוב למרכז הכביש, קרוב לווקו ההפרדה, אותו מולי, ברוחתי ונפגשנו במצע הכביש. זה המקום" (עמ' 27 לפרט' בש' 22-32). כשהתבקש להסביר את השני בגרסתו בין שמר בת/10 לבין עדותו בבית המשפט, השיב כי השוטר היה אכזרי אליו ולמעשה לווקו ההפרדה זה אותו דבר כמו השטח שלו. כשהתבקש להסביר למה התכוון לשאם רשותה שהיונדי הגיע ונסעה מולו, השתבהה מעט בתשובתו והסביר כי בעת חקירתו הוא כאוב, נלחץ מהחוקר וככל שעבר זמן הוא התחיל לקלוט מה קרה (עמ' 27 לפרט' בש' 8-3).

הנאשם לא ידע להעיר מתי הבחן ביונדי סוטה לעברו והעיד כי הכל אירע תוך שבריר שנייה, בלי שהיא זמן לחשוב והוא אפילו לא יודע אם הם הספיקו "לעשות ברקס" (עמ' 28 לפרט' בש' 11-16). כשנשאלஇeo גרסה הוא מבקש לאמץ - את זו שלפיה הוא לחץ ברקס וסיטה ימינה או את זו שלפיה הוא סטה שמאללה, השיב שאת השניה, שלפיה הוא סטה שמאללה והסביר כי בעת חקירתו הוא כאוב, נלחץ מהחוקר וככל שעבר זמן הוא התחיל לקלוט מה קרה (עמ' 29 לפרט' בש' 6-1).

בהתיחס לביטוח, העיד כי לא ידע שאין ביטוח חובה ולא ידע שבאותו יום בשעה 12:02 עשו ביטוח לרכב. ככל הנראה כשהוא הודיע שעשה תאונה, הבן שלו, שמתעסק עם הביטוחים, עשה ביטוח, בלי שהוא ידע (עמ' 30 לפרט' בש' 1-16).

יתר ראיות הגנה

18. **ע"ה 2, מר חסין סואעד,** היה עד לתאונת חובה והוא שמר את שמו ואת מספר תעוזת הזחות שלו לשוטר שהגיע ראשון למקום התאונת. מר סואעד צילם תמונות במקום התאונת (נ/3) ובהמשך שלח אותן למומחה הגנה.

לשאלת בית המשפט השיב כי את התמונות צילם אחרי שהגיע האMBOLנס, כדי להראות למפקד שלו שהוא השתמש במטף (עמ' 35 לפרט' בש' 21-18).

מר סואעד העיד כי ביום התאונה הוא נסע לכיוון מגידו מצפון לדרום, נכנס לתחנת הדלק דור אלון וכשיצא מהתחנה, חלף על פניו הרכב ביואיק והוא נסע אחריו. כעבור כשתים דקות סטה לנטייב שלהם יונדיי בצדע כסף, הביואיק ברוח לצד שמאל, היונדיי פתאום חזר והם התנגשו פחות או יותר באמצע הכביש (עמ' 31 לפרט' בש' 27-23). לאחר התאונה הוא עצר את רכבו, עזר לנוסעים הרכב הביואיק וכשהרייח מהביואיק ריח שרוף, הוא השתמש במטרפ' מהרכבו שלו. כשהגיעו למקום שוטר הוא מסר לו כל מה שראה והשouter שחרר אותו (מעם' 31 לפרט' בש' 28 עד עם' 32 בש' 12).

19. **בחקירה הנגדית** העיד כי הוא זכר היטב את האירוע כי היה אירוע קשה, אבל הוא לא הכיר את הנאשם עד התאונה (עמ' 32 לפרט' בש' 21-16) ומוי שיצר אליו קשר לאחר התאונה הוא ב"כ הנאשם, שאמר שיש משפט, שהוא צריך לבוא. כן העיד כי המומחה אף הוא התקשר אליו וביקש שישלח לו תמונות ומספר לו לבדוק מה קרה בתאונה ולקח ממנה עדות (עמ' 33 לפרט' בש' 14-10). מר סואעד העיד כי הוא אינו יודע כיצד ב"כ הנאשם השיג את הטלפון שלו, כי הוא שמר את התמונות בפייסבוק וכי הוא העביר אותן למומחה ההגנה בוטצאנפ' (עמ' 33 לפרט' בש' 18-27). עוד העיד כי הוא לא נפגש עם מומחה ההגנה, אלא שוחח עמו טלפונית (עמ' 35 לפרט' בש' 7-4).

בהתייחס למקום התאונה, העיד כי ההתנגשות הייתה פחות או יותר באמצע הכביש, בקו הלבן, לאחר שהיונדיי סטתה לנטייב שלהם, הביואיק ברוח לנטייב השמאלי ואז היונדיי חזרה לנטייב שלא והתאונה התרחשה באמצע הכביש, כשהביואיק עבר את הקו הלבן (עמ' 34 לפרט' בש' 18-1). עוד העיד כי הוא היה במרחק של 30-40 מטר מהביואיק וכשהוא ראה שהיונדיי סיטה לנטייב שלהם, הוא בלם ונצמד לימיין (עמ' 34 לפרט' בש' 20-23). מר סואעד הוסיף כי הוא לא יודע מה הנאשם אמר במשטרה, אבל הביואיק ברוח שמאליה והוא לא זכר אם ראה אצלו אורות ברקס לפני התאונה (עמ' 35 לפרט' בש' 3-1).

20. **ע"ה 3, מר משה כהן**, בוחן תנווה לשעבר (להלן: "המומחה"), העיד כי הוא ביקר במקום התאונה ביום 25.2.15 וערך את חוות הדעת נ/4 על סמך החומר בתיק החקירה והעדויות ששמע (להלן: "חוות הדעת", אליה ATIICHIS בהמשך).

21. **בחקירה הנגדית** העיד כי בבדיקה בשטח הוא לא מצא כל מקום שבו ניתן לשיכול היה לסייע לו (עמ' 36 לפרט' בש' 28-29) ואישר כי רשם שמצמין חוות הדעת הוא הבעלים של הביואיק, אך על סמך מה שאמר לו ב"כ הנאשם, מבלי שבדק את רישיון הרכב (עמ' 37 לפרט' בש' 6-2).

בהתייחס למר סואעד, העיד כי שוחח עמו טלפונית ובהמשך אישר כי נפגש עמו במשרדו של ב"כ הנאשם בינואר 2017 ובאותו מועד מר סואעד העביר לו טלפון הנידד את התמונות שצילם והוא הדפיס אותן (עמ' 37 לפרט' בש' 32-9). המומחה העיד שלמעשה לא ניתן ללמידה מהתמונה נ/3 דבר, למעט כי הרכב של מר סואעד נכח במקום התאונה, קרי, אין מדובר بعد שצנחה מהשימים, אלא בעקבות מהימן, שהמשטרת פספסה (עמ' 38 לפרט' בש' 13-8). כי כך, וכיון שהוא עד נסע בסמיטרילר יוכל היה לראות טוב יותר מכל נג'ג אחר, הוא נתן לגרסתו משקל של 100% (עמ' 38 לפרט' בש' 29-20). המומחה ציין כי לו הבוחן היה גובה הودעה מהעדר, עדותו הייתה משנה את כל התקיק (עמ' 39 לפרט' בש' 1-2). המומחה אישר כי מר סואעד לא הצבע לו על נקודת האימפקט והעיד כי למעשה הוא קבע את הנקודה,

בהתמך על קביעות הבוחן, תוך סטיה של 80 ס"מ לכואן או לכואן (עמ' 39 לפרט' בש' 28-9). המומחה העיד כי הוא סבור שאי חקירת העד הינה מחדל חקירות ובאותה נשימה אישר כי הוא לא התיחס לעדותו של מר ברכה, שכן הוא היה רכב שלישי אחורי היונדי ומנסיון, הרכבים שלפניו הסתירו לו הרבה. המומחה לא ערך ניסוי שדה ראייה כדי לבסס את האמור (עמ' 40 לפרט' בש' 22-4).

המומחה העיד כי אף את אשת הנאשם הוא לא תשאל, שכן הנאשם אמר לו שהוא לא ראתה ולכן סבר שהוא לא רלבנטית (עמ' 40 לפרט' בש' 29-23).

בהתיחס לסימן הבלתי שמצו庵 הבודח, המומחה אישר כי מדובר בסימן מגילג'ן קדמי שמאלית של היונדי והעיד כי הדבר מעיד על איבוד אחיזה של גלגל ימני קדמי, שכן רכב שנושא בנתיב ובולם בלבד בלימת חרום, משאיר סימנים משנה הגלגלים הקדמיים. לכן, ככל שהיונדי סטה לנטי' שמאל וחזרה לימי', כנישתה להתיישר הגלגל הימני איבד אחיזה בכביש, כל מסת הרכב הייתה לצד שמאל ולכן הרכב השאיר סימן בלבד רק מגילג'ן אחד (מעם' 41 לפרט' בש' 28 עד עם' 42 בש' 5 ובש' 26-22).

בהתיחס לסתירת הנאשם שמאליה, העיד כי מדובר באינסטינקט והדבר הגיוני כישש מעקה ברזל מימין, אף אם רוחב השול הוא 2.4 מטרים (עמ' 42 לפרט' בש' 14-6). כן העיד כי גם אילו היה הנאשם בוחר לסתות ימינה, לשול, אין הכרח שההתאונת נמנעת, יתכן שהייתה חזיתית לגמרי, שכן הנאשם ראה את היונדי מולו ולא יכול היה לצפות שהיא תחזור לנטי'ה (עמ' 43 לפרט' בש' 9-3).

22. **ע"ה 4, מר אסבן**, חוקר תאונות, ערך את ההדמיה נ/5, על בסיס נתונים שקיבל מהמומחה ושתי שיחות טלפון עם מר סואעד, לאחר שהבין שהוא בדיק מה שקרה. מר אסבן העיד כי לדעתו העד הנוסף (מר ברכה) לא יכול היה לראות מה שקרה, כי היו רכבים לפניו (עמ' 43 לפרט' בש' 17-12). בהמשך ותוך צפיה של בית המשפט בהדמיה, מר אסבן העיד כי הוא ערך את ההדמיה בהתאם לשני תרחישים - אחד של הבדיקה ואחד של המומחה (עמ' 43 לפרט' בש' 29-28).

ניתוח העדויות והראיות

כאמור, מטעם המאשימה העידו שלושה עדים - הנהגת המעורבת, מר ברכה והבודח.

23. **אשר לנוהג המעורבת** - זו העידה כי אינה זוכרת דבר מההתאונת. מכאן שלא ניתן לבסס על עדותה למצא כלשהו.

24. **אשר למר ברכה** - עדותו לפיה הוא ראה את התאונת לא נסתרה. המומחה ומר אסבן אמנים סברו כי מר ברכה לא יכול היה לראות את התאונת, מחתמת כל הרכיב שבחציו בין לבין היונדי, ברם לא הוכחו את הסברה שלהם בראיה כלשהי, כדוגמת ניסוי שדה ראייה בתנאים דומים. יתרה מזאת, תמונה מס' 6187 בת/11 והתצל"א בפתח של

ההדמיה נ/5 תומכים שנייהם את גרסת העד לפיה קיימת עקומה במקום, מה שהקל לעליו לראות את הנעשה בנתיב הנגדי. חרב האמור, המומחה ומר אסבן התעלמו לחלוטין מעדותו של מר ברכה ואף את ההדמיה ערכו בכביש ישר לחלוטין, ללא עקומה.

זאת ועוד, עדותו של מר ברכה נתמכת הן בעדותה של הנהגת המעורבת באשר למקום בו היא מניה את הטלפון שלו בתוך הרכב והן בעדותו של הבחן, כפי שיובהר להלן.

כ"כ, אני קובעת כי מדובר בעדות מהימנה.

25. **אשר לעדות הבחן** - עדותו של הבחן מבוססת על מצאים במקום התאונה, כפי שתועדו בתמונות, בדיסק 11/ת. עדותו של הבחן לא נסתירה. ב"כ הנאשם אמן הציג לבחן שלל תרחישים התומכים את גרסת ההגנה, ברם הבחן שלל תרחיש אחר תרחיש, תוך מתן הסבר מפורט מדוע הוא שולל אותם. אין מתעלמת מהעובדה כי הבחן לא התייחס לגרסתו של העד סוויאד במסגרת עבודתו, ברם סבורה כי אין בכך כדי לגרוע מממציאותו או לשנות את מסקנותיו, שכן על דוכן העדים הבחן עומת עם אותה גרסה והסביר מדוע היא לא אפשרית (אתה יחס לאחיקתו של סוויאד בהיבט של מחדל חקירה, בהמשך). מנגד, המומחה התעלם כמעט כליל מגשתו של מר ברכה, בלי ליתן לה הסבר כלשהו.

אביא עתה את התיחסות הבחן לכל אחת מטענות הגנה או התרחישים שעלה, תוך שימוש בתמונות שהוגשו, כדי להמחיש את הדברים. נקודת המוצא היא כי מומחה הגנה העיד כי הוא עצמו לא מצא בשטח ממצאים שיכולים היו לסיעו ואף הוא הסתמן על הממצאים שמצא הבחן. המומחה אף אישר את מקום האימפקט, כפי שקבע הבחן.

סימני דחיפה

26. לטענת המומחה, בתמונה 6186 ניתן לראות בנתיב נסיעת הביוואיק סימנים שמשמעותם במקום בו מתחילה סימן הבלימה של היונדי. המומחה העיד כי מדובר בסימני דחיפה, אשר מעידים על סטיית רכב היונדי ימינה חזרה לנטייב נסיעתו.

תמונה מספר 6186

הבחן עומת עם הטענה בחקירתו הנגדית והסביר כי אין מדובר בסימני דחיפה, תוך שפירת מהו סימן דחיפה. הבחן העיד כי מדובר בסימנים רבים, שאינם מסוודרים או מקבילים ולכן אין מדובר בסימני דחיפה. הבחן אף הסביר את ההבדלים בין סימן דחיפה לסימן בלימה וכיitzד נגרמים סימני הדחיפה (כשהרכב מאבד שליטה ונדחף הצד). כשןשאל אם לא יתכן שהוא שקרה ליונדי, השיב:

"ת. לא, בಗל שאר הסימנים האחרים, יש סימן בלימה ישר. תראה בתמונה 6172 יש סימן בלימה ישר מקביל לפס הלבן שמנגע לסימן נוסף שלא שיר אליו, ולא באותו קו" (עמ' 18 לפרט' בש' 25-13).

גם בהמשך, כשנשאל אם קיימת אפשרות שבכל זאת מדובר בסימני דחיפה שמעידים שהיונדי חזר לנطיב הנסעה שלו, לאחר שטה שמאלה, כדי למנוע את ההתנגשות עם הביוויק, חזר על תשובתו:

"ת. בודאות לא, אם רכב היונדי נמצא בהחלקה באלבсон בדרך, הרכב הביוויק היה אמור לפגוע בו בדופן שמאל ולא חיזית שמאל, כמו כן לא מצאתי סימני דחיפה במקום. הסימנים שאתה מציב עליים לא קשורים לתאונה. אם עשה חישוב של סימן הבלימה ואחריו זה לפי תగותה הנוגת איפה התחילה להגיב, מדובר בעוד מספר מטרים לא מבוטל שבעצם הגיבה לסכנה מולה והחלטה לבולם" (עמ' 19 לפרט' בש' 11-2).

מנגד, המומחה לא התמודד עם עדותו והסבירו של הבחן, אלא אף טען כי מדובר בסימני דחיפה, מבל' לפרט. המומחה אף לא התייחס לטענה כי מדובר בסימנים של צמיג רחבי יותר, שככל שאין קשור לתאונה.

• **זריזות החזרה של היונדי לנטיב**

27. בהדמיה של התאונה (נ/5) שלושה תרחישים. אחד אשר توأم את גרסת המאשימה, אחד אשר توأم את גרסתו של מר סואעד ואחד אשר توأم את גרסת המומחה. בתרחישים התואמים את גרסת ההגנה (ראה דקנות 4:19-4:38 ו-7:16-7:38) מתוארת זריזות חזקה של סטיית היונדי מהנתיב הנגדי לנטיב נסיעתה המקורי. אותה זריזות אינה מתאפיינת עם סימני הצמיגים בתמונה 6186, בה נראהים סימנים המעידים על נסעה ממושכת בנתיב הנגדי:

• **השווי בין סימני הצמיגים**

28. בתמונות ת/11 (למשל תמונות 6186; 6186; 6186) ניתן לבדוק בסימנים של צמיגים שונים על הכביש ואף הבחן התייחס לכך בחקירהו הנגדית (ראו למשל בעמ' 14 לפרט' בש' 16-2 ובש' 25-27). בהדמיה התעלם המומחה מהשווי בין אותם סימנים והציג את סימן הצמיג שכ毕 Kol מגע מוגע מנתיב נסיעת היונדי, כסימן רציף אשר משתלב עם סימן הבלימה של היונדי. אביא להלן את תמונה 6186 כדי ללמוד שלא זו בלבד שאין מדובר בקו רציף, אלא אף עובי הצמיגים שונה.

תמונה מספר 6188

יתרה מזאת, **תמונה 6173** מלמדת כי אותו סימן של צמיגים רחבים, מופיע בנתיב הנגדי לאורך טור המכוניות וש בכדאי לתמוך את עדות הבוחן לפיה מדובר בסימני נסיעה של רכבי הצלה שהגיעו למקום (יש לציין כי שולי הכביש היו חסומים משני הצדדים, על ידי הרכבים המעורבים בתאונה ولكن האפשרות היחידה של רכבי ההצלה הגיעו למקום היה ממרכז הכביש).

תמונה מס' 6173

סימני חריטה בנתיב נסיעת הביוואיק

29. הבוחן אישר כי קיימים סימני חריטה בנתיב נסיעת הביוואיק, אולם העיד כי מדובר בחריטה שנגרמה אחרי התאונה, כשהרכב היה בעלי גלגלים ויש בה כדי להעיד על מסלול ההיירקוט של הביוואיק (עמ' 12 לפרט' בש' 30-31). המומחה כלל לא התייחס בחווות דעתו לסימני החריטה בנתיב נסיעת הביוואיק.

30. **לסיכום עדותם של הבוחן** - הבוחן עומר עם שלל טענות ותרחישים ובעדותם התייחס לכל טענה או תרחיש שהציג לו, תוך מתן הסבר מפורט לעמדתו. הבוחן אף תמן את עדותם והסבירו במצבים בשטח, כפי שהם באים לידי ביטוי בתמונות אותן הוא צילם בזירת התאונה (ת/11). עדותם של הבוחן, כאמור, לא נסתרה.

עתה אבחן את עדויות ההגנה, בראשן - גרסת הנאשם.

31. **הנאשם** מסר שני גרסאות עובדות שונות להתרחשות התאונה.

בהודעתו ת/10 מסר כי היונדי סטה לנתיב שלו, והוא הספיק ללחוץ על הברקס ולסתות ימינה והיונדי התנגש בנתיב שלו. בעדותו בבית המשפט הנאשם שינה גרסתו והעיד כי הוא הופתע על ידי היונדי בנתיב שלו, החליט לברוח שמאלה, לא הספיק לחזור ו"בנראאה או באמצע הכביש או ממשalah לו" איירעה ההתנגשות (עמ' 24 לפרט' בש' 11-14).

בחקרתו הנגדית הנאשם לא נתן הסבר ענייני לסתירות, אלא אף טען כי החוקר היה אכזרי כלפיו (הבוחן לא עומר עם הטענות האמורות בחקרתו הנגדית). הנאשם אף לא ידע להצביע על מקום התאונה וכשנסאל אם התאונה התרחשה במרכז הכביש או בנתיב נסיעת היונדי, השיב כי הוא אינו יודע. בהמשך העיד כי התאונה התרחשה על קו הפרדה וCESUMOT עם 3 גרסאות שנמסרו מטעם ההגנה, השיב: "קרוב למרכז הכביש, קרוב לקו הפרדה, אותו מול, ברכחתי ונפגשנו באמצע הכביש. זה המקום" (עמ' 27 לפרט' בש' 22-32). הנאשם ציין כי המומחה ידוע טוב ממנו מה קרה וכי היום הוא זוכר טוב יותר מה קרה, לאחר ש"נפל לו אסימון".

32. לאחר ששמעתי את עדות הנאשם נותר בי רושם כי היא אינה אמונה ודומה כי לא בכדי אף מומחה ההגנה לא התייחס אליה כלל. גרסתו של הנאשם בחקרתו במשטרת אינה עולה בקנה אחד עם הממצאים בשטח, כפי שהוא כשליל, וגרסתו בבית המשפט היא גרסה כבושה שלא ניתן הסבר לחייבתה.

33. **אשר לעדותו של מר סואעד** - אין חולק כי מדובר بعد אשר נכח בתאונה (ראו נ/1 והתמונה נ/3) ולכאותה, מדובר בעד אובייקטיבי, שנגע בסמיטרילר צבאי, האחורי רכב הנאשם וראה את התרחשויות התאונה. אלא שמדובר עלות תמיינות והעדות אף אינה מתישבת עם יתר הראות בתיק. אסביר. **ראשית**, חרף הטענה כי מר סואעד נהג ברכב גבוה, שאפשר לו לראות את כל המתרחש בין מפיע, הוא לא ידע לומר במידוק היכן אירעה ההתנגשות בין שני כלי הרכב. כך, בעדותו הוא עשה שימוש במילימ"פחות או יותר באמצע הכביש" (עמ' 31 לפוטו' בש' 24-26) ומהחות דעת המומחה עולה כי הוא מסר לו שיתכן שאייפקט היה במרכז הכביש, אך הוא אינו זוכר במידוק (סעיף 2.3.3 לחות הדעת). **שנייה**, מר סואעד העיד כי הוא לא נפגש עם המומחה, אלא רק שוחח עמו טלפון, מה שעומד בנגדו לעדות המומחה לפיה הוא נפגש עם מר סואעד במשרדו של ב"כ הנאשם. **שלישית**, מר סואעד לא העיד כי הבחן בנהגת המעורבת מתכוופת תוך כדי נήיגה, בנגדם לדברים שהטיח ב"כ הנאשם בנהגת המעורבת בחקירותה הנגדית (ראו עמ' 5 לפוטו' בש' 24-20).

רביעית, גרסתו של סואעד (זגוג של היונדי, סטיה של הנאשם שמאליה והתנגשות באמצע הכביש) אינה מתישבת עם גרסת הנאשם עצמו לאופן התרחשויות התאונה, כפי שנמסרה במשפטה (סטיה של היונדי לנטיב נסיעתו, סטיה שלו ימיןיה והתנגשות בנטיב נסיעתו). **חמישית**, גרסתו של סואעד אינה מתישבת עם הממצאים בשטח, אשר סותרים הטענה כי היונדי סטה בחודות מנתיב הביאויך חזרה לנטיבו הוא, כפי שפורט והומחש לעיל, באמצעות התמונות.

חמשת הטעמים האמורים הביאוני למסקנה כי לא ניתן לאמץ את עדותו של סואעד ולא ניתן לבסס עליה ממצאים עובדיים.

34. **אשר למומחה** - למקרא חוות הדעת נותר בי הרושם כי מדובר בחוות דעת שטחית, בלתי מפורטת ובלי מונומקט. המומחה קבע עובדות אך בהסתמך על דברים שמסר לו ב"כ הנאשם, בלי לבדוק את הדברים (למשל, באשר לבעלות ברכב הביואיק) והסיק מסקנות בנוגע לסימנים על הכביש, מבלי להסביר מדוע הוא סבור, למשל, שמדובר בסימני דחיפה, להבדיל מסימני בלילה או סימני נסיעה. ועוד, המומחה אימץ במאת האחויזים את גרסתו של סואעד לאירוע, בהתעלם מוחלתת מעדותו של עד אובייקטיבי נוספת (מר ברכה). המומחה אף לא מצא לשאל את אשת הנאשם בנוגע לאופן התרחשויות התאונה. מדובר בעד ראייה לתאונה ולמרות הביקורת שהיתה למומחה על כך שהבחן לא חקר את סואעד, דומה כי הוא חדל באותו מחדל. הסברו, לפיו הנאשם אמר לו שהאשה לא ראתה דבר, לאו הסבר הוא. המומחה אף לא ביצע ניסויים כדי להוכיח את מסקנותיו. תפקido כמומחה מטעם ההגנה הוא לחזור את הדברים לעומק. משלא עשה כן, משקלה של חוות דעתו, נמור.

35. זאת ועוד, בחוות הדעת המומחה אישר כי סימן הבלימה שנמצא בנטיב היונדי, מקורו בגלגל קדמי שמאלית של היונדי. המסקנה שהוא הסיק מכך, היא כי בעת שהיונדי חזר לנטיב נסיעתו והתיישר, הרכב נתה על צדו השמאלי עיקר המסעה שלו הייתה מצד שמאל. אותו עומס הביא לאיבוד האחיזה של הגלגל הימני בכביש ולכך, בעת הבלימה, נותר סימן בלילה בודד של הגלגל השמאלי קדמי של היונדי (סעיף 4.9 לחוות הדעת וכן עמ' 41 לפוטו' בש' 28 עד עמ' 42 בש' 5 ובש' 26-22).

דא עקא, שבאופן תמהה, חרף שלל התרחישים שהוצעו לבחון, דווקא הטענה האמורה לא הוצאה לו בחקירתה הנגדית ולא ניתנה לו הזדמנות לאשר או לשלול אותה.

36. יתרה מזאת, המומחה לא התמודד עם הקשיים הרבים עליהם העיד הבוחן, בהתייחס לטענות שהוצגו לו ולא נתן מענה, לא באשר לזריות סימן הבלימה (מקביל לכך הרצוף) ולא באשר למרחק הנסיעה הדרוש כדי לאפשר התרחיש שהציגו ההגנה. עדותם של המומחה הותירה בי רושם של עדות מגמתית, שהתבססה אף על נתונים שפועלים לטובת הנאשם, בהטעם מכל נתון שיכול היה לפעול לחובתו. כי כך, לא מצאתי ליתן לה משקל.

נהיגה ללא ביטוח

37. עבירה של נהוגה ללא ביטוח היא עבירה של אחירות קפידה, כמשמעותו של מונח זה בסעיף 22 לחוק העונשין, תשל"ג - 1977. משכך, יצאת המאשימה ידי חובתה בהוכחתasisוד העבירה והנטל עובר לנאים להוכיח האם קיימת הגנה הפוטרת אותו מ אחירות וכי "עשה כל שניין למנוע את העבירה" (ראו לעניין זה ע"פ 502/66 גדיlico דויטש נ' מדינת ישראל (20.3.67)).

38. בעניינו, הנאשם לא הרים הנטלו, ואפרט. מהראיות עולה כי התאונה אירעה בשעה 11:16 לערך (די להפנות ל/נ/2, אותו הגיע ב"כ הנאשם כדי ללמד על שעת התאונה).

בחקירה המשטרתית (ת/10) הנאשם הציג בפני החקיר ביטוח חובה שלו ששולם לאחר השעה 12:00 וטען כי בנו הבכור הוא שפטפל בביטוחים לכלי הרכב שבבעלות החברה שלהם וכי סידורי נירת זה לא עניין שלו (ראו ת/10 בש' 44-38). הנאשם לא הביא את בנו עד מטumo, כדי להוכיח מתי בדיק נעשה ביטוח לבויאק.

39. שכלל הנתונים - קרות התאונה בשעה 16:11 לערך ותשלום הביטוח אף בשעה 12:02 - מוביל למסקנה כי הנאשם נהג בבויאק ללא ביטוח תקין. הנאשם לא העלה טענה שיש בה כדי לפטור אותו מ אחירות לביצוע העבירה ולכך יש להרשיעו בעבירה של נהוגה ללא ביטוח.

מחדי חקירה

טוען הנאשם כי מהמשטרת נמנעה מלחקר את סוויאד, מיד לאחר התאונה, למראות שפטיו היו בידיה, היא חבלה בחקירתה ויש בכך כדי להוביל לזכויו.

40. אכן, המשטרת חבלה שלא חקרה את סוויאד. מדובר بعد אשר נכח בתאונה, מסר את פרטיו לשוטר והסבירו של הבוחן לאו חקירתו מלמדים על חוסר תשומת לב גרידא, שלא לומר רשלנות (ראו עמ' 16 לפרט' בש' 19-7 ובש' 22-32 וכן עמ' 17 לפרט' בש' 3). השאלה היא האם בשל אותו מחדר נגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות, עד כי הגנתו קופחה. לדידי התשובה עליה - שלילית.

41. לא אחת נקבע בפסקה כי הערכת משקלו של פגם בחקירה נעשית על רקע מכלול הראיות שהובאו לפני בית המשפט. פים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 216/2017 **חמצה רדיידה נ' מ"י** (29.1.17):

"בפסקתנו נקבע כי בחינת טענותיו של הנאשם חקירה תעשה בשני שלבים: בשלב הראשון יש לבחון האם מדובר במחלה חקירה, אם לאו. בשלב השני, ובנהנזה שהמענה לשאלת הראונה הוא בחיוב, יש לבחון האם בשל מחגלי החקירה נפוגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות, אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, או כי נפוגעה זכותו להליך הוגן. בחינה זו נעשית, תוך שיקול המחדלים הנטענים אל מול התשתית הראייתית שהונחה בפני הערכאה הדינונית (ראו: ע"פ 434/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פיסקה 51 (04.02.2016)). עוד נקבע כי כאשר קיימת תשתיית ראייתית מספקת להוכחת אשמו של הנאשם - במקרים חקירה, כשלעצמם, אין כדי להביא לזכותו".

(ראו גם ע"פ 2375/12 **עמי מזרחי נ' מדינת ישראל** (6.8.13) והאסמכתאות שם; ע"פ 4606/12 **ולדימיר זכרוב נ' מדינת ישראל** (2.7.14); וכן ע"פ 6101/16 **אחמד עוז נ' מדינת ישראל** (28.6.17)).

42. בעניינו, אמנם מדובר במחלה או בפגם בחקירה, אך הנאשם עצמו ריפה אותו כשהביא את סואעד כדעתו. בהבאתו של העד לבית המשפט לימד הנאשם כי לא היה באותו מחלת כדי לקփ את הגנתו או להקשות עליו להוכיח את גרסתו. כך, אותה עדות חיונית לא נותרה עלומה בפני בית המשפט והעלמותה לא הותירה ספק, שמא היה בה כדי לסייע בהגנת הנאשם. בית המשפט שמע את העד, התרשם ממנו וקבע את שקבוע לגבי. יתרה מזאת, אני סבורת כי ביתר הראיות שהוצעו לי - עדות של מר ברכה, עדות הבוחן והסבורי בונגוע לרוחישים והתענות שהוצעו לו והתמונה מזרת התאונה - יש מושום תשתיית ראייתית מספקת ואין במחלה החקירתי כדי להעיב על הוכחת אשמו של הנאשם.

43. אומר אף למליה מכך - אף עדותו של סואעד, אשר, כאמור, הוכיח כדוע אובייקטיבי לאירוע התאונה, אינה מעוררת את הספק הדרוש כדי להוביל לזכויו הנאשם, שכן, כפי שצוויל לעיל, היא אינה מתישבת, לא עם גרסתו המקורית של הנאשם לקרוות התאונה מחד גיסא ולא עם הממצאים בשטח, מאידך גיסא.

סוף דבר

44. כבר הראיות שהונחה בפניי ובמיוחד הממצאים מזרת התאונה מתישבים עם גרסת המאשימה ואינם מתישבים, אף לא ברמת הספק, עם האפשרות לה טוענת ההגנה. כי כך, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את אחריותו של הנאשם לתאונה מעבר לספק סביר ולכן מרשיעה אותו בעבירות של נהיגה משmaal לו הפרדה רצוף בדרך, לפי תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש, לפי סעיפים (2) + 38 (2) לפકודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי, ועבירה של התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף, לפי תקנה 21

(ב)(2) לתקנות התעבורה + סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, כ"ג تموز תשע"ז, 17 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.